

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผล

การบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเลย*

DIGITAL LEADERSHIP SCHOOL ADMINISTRATORS AFFECTING
SCHOOL ADMINISTRATIVE EFFECTIVENESS UNDER LOEI PROVINCIAL
VOCATIONAL EDUCATION OFFICE

พัชนี วิธิบุญ¹ และ บุญช่วย ศิริเกษ²

Patchanee Withiboon¹ and Boonchuay Sirikase²

¹⁻²มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

¹⁻²Mahamakut Buddhist University, Srilanchang Campus, Thailand

Corresponding Author's Email: Patchanee.22@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา และ 4) เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเลย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเลย ปี พ.ศ. 2566 จำนวน 165 คน มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.995 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัย พบว่า

- 1) ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
- 2) ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
- 3) ประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษา โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* Received 28 August 2024; Revised 4 September 2024; Accepted 22 October 2024

4) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเลย ที่นำมาวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษา ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุด คือด้านการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐาน เทคโนโลยีดิจิทัล (X_4) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยการพยากรณ์ เท่ากับ .377 รองลงมา คือด้าน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงาน (X_3) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยการพยากรณ์ เท่ากับ .252 และ ด้านฝึกอบรมพัฒนา และติดตามผลการปฏิบัติงาน (X_5) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยการพยากรณ์ เท่ากับ .207 ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเลย ได้ร้อยละ 59.20 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานการพยากรณ์เท่ากับ $\pm .21913$

สามารถเขียนสมการการวิเคราะห์พหุคูณถดถอยในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$\hat{Y} = 2.055 + .252(X_4) + .172(X_3) + .126(X_5)$$

$$\hat{Z} = .377(X_4) + .252(X_3) + .207(X_5)$$

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำดิจิทัล, ประสิทธิภาพการบริหาร, ประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษา

Abstract

The objectives of this research were to study: 1) the level of digital leadership of educational institution administrators, 2) the level of educational institution effectiveness, 3) the relationship between digital leadership of educational institution administrators and educational institution effectiveness, and 4) the digital leadership of educational institution administrators affecting the effectiveness of educational institutions under the Loei Provincial Vocational Education Office. The sample group consisted of 165 teachers and educational personnel from the Loei Provincial Vocational Education Office in 2023. The reliability value was 0.995. Statistics used for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, Pearson's correlation coefficient, and stepwise multiple regression analysis.

The research findings were as follows:

1) The overall level of digital leadership of educational institution administrators was at the highest level.

2) The overall level of educational institution effectiveness was at the highest level.

3) The overall effectiveness of educational institution management had a positive correlation with a high correlation coefficient, statistically significant at the .01 level.

4) The digital leadership of educational institution administrators under the Loei Provincial Vocational Education Office that could predict the effectiveness of educational institutions with statistical significance at the .01 level included: the best predictor variable was the management of digital technology infrastructure (X_4) with a predictive regression coefficient of .377, followed by the use of digital technology in administration (X_3) with a predictive regression coefficient of .252, and training, development, and performance monitoring (X_5) with a predictive regression coefficient of .207. These three variables could collectively predict 59.20% of the effectiveness of educational institution management under the Loei Provincial Vocational Education Office, with a standard error of prediction of .21913.

The multiple regression analysis equations in raw and standardized scores can be written as follows:

$$\hat{Y} = 2.055 + .252(X_4) + .172(X_3) + .126(X_5)$$

$$\hat{Z} = .377(X_4) + .252(X_3) + .207(X_5)$$

Keywords: Digital leadership, Administrative effectiveness, Effectiveness of school administration.

บทนำ

ในปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้เทคโนโลยีดิจิทัลมีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตและการทำงาน บุคลากรทางการศึกษาจึงต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับบริบทของการเปลี่ยนแปลง (สำนักงานข้าราชการพลเรือน, 2565) สถานศึกษาทั่วโลกได้เปิดรับโอกาสสร้างความเป็นดิจิทัลที่มาพร้อมกับเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัย ด้วยการผสมผสานแนวคิดการเปลี่ยนผ่านสู่ความเป็นดิจิทัลเข้ากับยุทธศาสตร์การบริหารจัดการและการพัฒนาสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2564)

ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการนำพาองค์กรการศึกษาไปสู่ความสำเร็จ โดยกำหนดทิศทางและวิสัยทัศน์ในการบริหารจัดการ (ณัฏฐ์ ช่วยงาน, 2565; อติเทพ เสี่ยงสาย, 2565) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) จึงได้จัดการประชุมวิชาการเพื่อดำเนินการขับเคลื่อนภายใต้นโยบายหลัก 5 ข้อ และนโยบายเร่งด่วน 9 Quick win สอดคล้องและเป็นไปตามนโยบายกระทรวงศึกษาธิการสู่การปฏิบัติในการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

สอศ. ได้จัดตั้งสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัด (สอจ.) ขึ้นใน 77 จังหวัดและออกระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัด พ.ศ. 2566 เพื่อขับเคลื่อนนโยบายการอาชีวศึกษาสู่ภูมิภาค (อิสระภาพแห่งความคิด ไทยโพลสต , 2566)

ประสิทธิผลของสถานศึกษาได้สะท้อนถึงความสามารถของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาในการจัดการและใช้ทรัพยากรทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ (ขวัญพิชชา มีแก้ว, 2562; ณัฏฐ์ ช่วยงาน, 2565)

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดเลย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา

4. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเลย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูและบุคลากรทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเลย ปี พ.ศ. 2565 จำนวน 290 คน (ข้อมูลสารสนเทศสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเลย, 2566)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเลย ปี พ.ศ. 2566 จำนวน 165 คน ได้มาจากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970: 608) และสุ่มอย่างง่ายแบบมีสัดส่วน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบ ตรวจสอบรายการ (Check list) สอบถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการดำรงตำแหน่ง และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยแบ่งเนื้อหาเป็น 5 ด้าน คือ 1) วิสัยทัศน์การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา 2) การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงาน 3) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานได้อย่างเหมาะสม 4) การบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีดิจิทัล อย่างมีประสิทธิภาพ 5) การฝึกอบรมพัฒนาให้ความรู้ คำปรึกษา มีการติดตามผลการปฏิบัติงาน แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ ตามมาตรการวัดของ Likert (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 121)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเลย โดยแบ่งเนื้อหาเป็น 4 ด้าน คือ 1) ความพึงพอใจในการทำงาน 2) การปรับตัวของสถานศึกษา 3) ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน 4) การบริหารงบประมาณ แบบสอบถาม

มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ ตามมาตรการวัดของ Likert (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 121)

3. การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและกำหนดกรอบประเด็นข้อคำถาม
2. สร้างข้อคำถามและตรวจสอบความถูกต้อง โดยนำเสนอและปรับแก้ไขตามคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา
3. เสนอแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป
4. ทดลองใช้แบบสอบถามกับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คำนวณค่าความเชื่อมั่น (Reliability) และปรับปรุงแก้ไขตามเกณฑ์
5. ตรวจสอบความถูกต้องและจัดพิมพ์เอกสารฉบับสมบูรณ์

4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามด้วย Google Form และสร้างลิงก์ตอบแบบสอบถามด้วย QR CODE พร้อมจัดส่งหนังสือขออนุญาตให้เก็บข้อมูลและแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้มาตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ แล้วดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ สถิติที่ใช้มีดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 ใช้สถิติการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percent)
2. วิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปวิเคราะห์เทียบกับเกณฑ์แนวคิดการแปลความหมายค่าเฉลี่ยที่เป็นมาตราส่วน แบ่งคะแนนตามช่วงคะแนนเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ
3. การวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปวิเคราะห์เทียบกับเกณฑ์แนวคิดการแปลความหมายค่าเฉลี่ยที่เป็นมาตราส่วน แบ่งคะแนนตามช่วงคะแนนเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สถิติที่ใช้คือสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (rxy) ของเพียร์สัน (Pearson's product – moment correlation coefficient)

5. การวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเลยโดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวม ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเลย โดยรวม และรายด้าน

ด้าน ที่	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ค่าสถิติ		ระดับ การแปลผล	ลำดับ ที่
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ด้านวิสัยทัศน์การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา	4.51	.426	มากที่สุด	4
2	ด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงาน	4.53	.452	มากที่สุด	2
3	ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงาน	4.50	.502	มาก	5
4	ด้านการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีดิจิทัล	4.53	.514	มากที่สุด	1
5	ด้านฝึกอบรมพัฒนา และติดตามผลการปฏิบัติงาน	4.51	.562	มากที่สุด	3
	รวม	4.52	.441	มากที่สุด	

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$) โดยมี 4 ด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.53$) ด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ

ปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.53$) ด้านฝึกอบรมพัฒนาและติดตามผลการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.51$) และด้านวิสัยทัศน์การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.51$) ส่วนด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$)

2. ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา

สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเลย โดยรวม และรายด้าน

ด้าน ที่	ประสิทธิผลของสถานศึกษา	ค่าสถิติ		ระดับ การแปลผล	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ด้านความพึงพอใจในการทำงาน	4.57	.316	มากที่สุด	1
2	ด้านการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา	4.53	.404	มากที่สุด	2
3	ด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน	4.53	.388	มากที่สุด	3
4	ด้านการบริหารงบประมาณ	4.51	.560	มากที่สุด	4
	รวม	4.53	.343	มากที่สุด	

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กับ ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเลย ตามความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษา

	X1	X2	X3	X4	X5	X	Y1	Y2	Y3	Y4	Y
X1	1										
X2	.746**	1									
X3	.789**	.785**	1								
X4	.696**	.773**	.778**	1							
X5	.688**	.747**	.775**	.785**	1						
X	.863**	.898**	.919**	.903**	.900**	1					
Y1	.285**	.418**	.409**	.426**	.411**	.685**	1				
Y2	.418**	.463**	.524**	.528**	.521**	.833**	.561**	1			
Y3	.566**	.606**	.624**	.668**	.615**	.884**	.582**	.614**	1		
Y4	.691**	.682**	.685**	.715**	.673**	.845**	.302**	.574**	.697**	1	
Y	.632**	.683**	.705**	.735**	.698**	.772**	.685**	.833**	.884**	.845**	1

**** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01**

จากตารางที่ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา (X) กับประสิทธิภาพของสถานศึกษา โดยภาพรวม (Y) พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = 0.772^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิภาพของสถานศึกษาโดยรวม มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.865 – 0.884 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. การวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิภาพของสถานศึกษา โดยรวม (Y) โดยใช้สถิติการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิภาพของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยรวม (Y)

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	b	S.E. _b	β	t	Sig.
ด้านการบริหาร จัดการโครงสร้าง พื้นฐานเทคโนโลยี ดิจิทัล (X ₄)	.735 ^a	.541	.538	.252	.060	.377	4.221	.000
ด้านการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัล ในการบริหารงาน (X ₃)	.765 ^b	.586	.581	.172	.060	.252	2.879	.005
ด้านฝึกอบรม พัฒนา และ ติดตามผลการ ปฏิบัติงาน (X ₅)	.774 ^c	.599	.592	.126	.054	.207	2.326	.021

a = 2.055 S.E._{est} $\pm$.21913

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา มีจำนวน 3 ด้านที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษา ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุด คือ ด้านการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีดิจิทัล (X₄) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยการพยากรณ์ เท่ากับ .377 รองลงมา คือด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงาน (X₃) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยการพยากรณ์ เท่ากับ .252 และด้านฝึกอบรมพัฒนา และติดตามผลการปฏิบัติงาน (X₅) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยการพยากรณ์ เท่ากับ .207 ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ด้านนี้ ได้ร้อยละ 59.20 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานการพยากรณ์เท่ากับ $\pm$.21913 สามารถเขียนสมการการวิเคราะห์พหุคูณถดถอยในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$\hat{Y} = 2.055 + .252(X_4) + .172(X_3) + .126(X_5)$$

$$\hat{Z} = .377(Z_{x4}) + .252(Z_{x3}) + .207(Z_{x5})$$

อภิปรายผล

1. ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเลย อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กันตชาติ กุดนอก (2565) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัย ฌัญฐิตา สงค์แก้ว (2565) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ รุจาภรณ์ ลักษณะดี (2565) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตบ้านบึง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชลบุรี เขต 1 ผลการศึกษา พบว่ารวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ สุขญา โกมลวานิช (2563) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ผลการศึกษา พบว่า ภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับ “มาก” ทุกด้าน

2. ระดับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเลย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการดิจิทัล เพื่อการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2563 – 2565 กระทรวงศึกษาธิการ (2564) กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษา ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ สอดคล้องกับ ขวัญพิชชา มีแก้ว (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จันทบุรี พบว่า ภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับทิพวรรณ สำเภาแก้ว (2560) ได้ศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สระบุรี เขต 2 พบว่า ภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ สาวิตรี นกุล (2562) ได้ศึกษาประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 ภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเลย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยภาพรวมมีค่าความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง สำหรับคู่ที่มี

ความสัมพันธ์กันสูงสุดคือ ด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน สอดคล้องกับ จิตติ คู่กระสังข์ (2566) ได้ศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับ เลิศอมรศักดิ์ (2523) ได้ศึกษาทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน พบว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงเท่ากับ .873 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ.01

4. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเลย ที่นำมาวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ประสิทธิภาพของสถานศึกษา พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพของสถานศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้ร้อยละ 59.20 ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีดิจิทัล (X_4) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยการพยากรณ์ เท่ากับ .377 รองลงมา คือด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงาน (X_3) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยการพยากรณ์ เท่ากับ .252 และด้านฝึกอบรมพัฒนาและติดตามผลการปฏิบัติงาน (X_5) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยการพยากรณ์ เท่ากับ .207 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานการพยากรณ์เท่ากับ $\pm .21913$

ดังนั้นภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาจึงส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเลย สอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2564) ที่กล่าวว่า การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษา มีส่วนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ในการตัดสินใจในเชิงบริหารจัดการและการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เพื่อปรับเปลี่ยนกระบวนการบริหารจัดการภายในกระทรวง การจัดการเรียนการสอน การจัดการศึกษาผ่านระบบดิจิทัลมีความสะดวก รวดเร็ว คุ่มค่า เข้าถึงได้ทุกที่ ทุกเวลาและทุกอุปกรณ์ สอดคล้องกับ สุขญา โกลมวานิช (2563) ได้ศึกษาองค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 23 กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัล ให้สอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนทิศทางการศึกษา มีการกำหนดวิสัยทัศน์ที่ก้าวหน้า สามารถคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงของการศึกษาได้ โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการตัดสินใจและสามารถวางแผนการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ ปุณณัฐธามาเชต (2565) ได้กล่าวว่า การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลมีหลักการสำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาระบบบริหารจัดการของสถานศึกษาเพื่อให้ยกระดับคุณภาพผู้เรียน

ให้สูงขึ้น โดยใช้เทคโนโลยีและการสื่อสาร โดยส่งเสริมให้ครู ผู้เรียน ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงเทคโนโลยี ข้อมูลข่าวสาร สื่อการเรียนรู้และบริการของสถานศึกษา

สรุป/ข้อเสนอแนะ

สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
2. ระดับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูงและความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กันสูง เท่ากับ 0.772 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้ง

4. ผลการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเลย มีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเลย ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุด คือ ด้านการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีดิจิทัล (X_4) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยการพยากรณ์ เท่ากับ .377 รองลงมา คือ ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงาน (X_3) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยการพยากรณ์ เท่ากับ .252 และ ด้านฝึกอบรมพัฒนา และติดตามผลการปฏิบัติงาน (X_5) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยการพยากรณ์ เท่ากับ .207 ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเลย ได้ร้อยละ 59.20 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานการพยากรณ์เท่ากับ $\pm .21913$

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาเพียง 59.20% ผู้บริหารควรเพิ่มการสนับสนุนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล จัดสรรทรัพยากรทันสมัย กำกับติดตามอย่างเป็นระบบ ใช้ข้อมูลสารสนเทศในการตัดสินใจ พัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง และสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการศึกษา

2. ภาวะผู้นำดิจิทัลที่พยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาได้ดีที่สุด 3 ด้าน คือ การบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีดิจิทัล การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ

บริหารงาน และการฝึกอบรมพัฒนาและติดตามผล ผู้บริหารควรพัฒนาด้านเหล่านี้เพื่อเพิ่มประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษา

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาผลกระทบของภาวะผู้นำดิจิทัลต่อปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษา เช่น การประกันคุณภาพภายใน และอัตราการดำเนินงานทำของผู้สำเร็จการศึกษา เพื่อพัฒนาแนวทางการบริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาเลย

2. ควรดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหาร เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาเลยและจังหวัดอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2564). แผนปฏิบัติการดิจิทัลเพื่อการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2563 - 2565.

กันตชาติ กุดนอก. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

ขวัญพิชชา มีแก้ว. (2562). การบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

จิตติ คู่กระสังข์. (2566). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2.

ณัฐ ช่วยงาน. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา. วารสารวิชาการการบริหารการศึกษา, 14(2), 112-127.

ณัฐจิรา สงค์แก้ว. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1. ใน สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

- ทิพวรรณ สำเภาแก้ว. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครินทร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุง (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: สุริยวิทยาสาน.
- ปณณัฐ มาเชค. (2566, 26 สิงหาคม). การบริหารองค์กรทางการศึกษาในยุคดิจิทัล. เรียกใช้เมื่อ 12 มกราคม 2566 จาก <http://edadm.buu.ac.th/public/backend/upload/ed-adm.buu.ac.th/document/file/document166623381159360600.pdf>.
- สาวิตรี นกุล. (2562). ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- สิทธิชัย สอนสุภี, บุญฤทธิ์ เพ็ชรวิเศษ, เกื้อจิตต์ นิยมทิม และ สุขญา โกลวานิช. (2563, 27 มีนาคม). องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23. วารสารวิชาการ, 637.
- สุขญา โกลวานิช. (2563). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23. ในวิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2560). แนวทางพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐ เพื่อการปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัล. เรียกใช้เมื่อ 12 มกราคม 2566 จาก <https://www.ocsc.go.th/sites>.
- อดิเทพ เสี่ยงสาย. (2565). การปรับตัวของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. วารสารการจัดการศึกษาและเทคโนโลยี, 7(1), 45-59.
- อิสระภาพแห่งความคิด ไทยโพสต์. (2566, 2 กันยายน). สอศ. จัดตั้งสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัด 77 จังหวัด ขับเคลื่อนนโยบาย-กระจายอำนาจ. เรียกใช้เมื่อ 12 มกราคม 2566 จาก <https://www.thaipost.net/news-update/319791/>